

Συντάκτην, Εφημερίδα "Ο Κόσμος",
Ενταύθα

Αξιότιμε κι' αγαπητέ μας κε Χατζη-
βασίλη

Πρός αποκατάστασιν τής σχετικότη-
τας, θά ξαναεκτιμήσω νά φιλοξενίσε-
τε εις τήν έγκριτον εφημερίδα σας,
τήν εξής απάντησιν μου

Σάς ευχαριστώ πολύ πού απασχολή-
θητε μέ τήν επιστολήν μου, τήν Παρα-
σκευήν 25ην Ιουλίου 2008. Κατά πρώ-
τον, τίποτε πού εγγράφατε δέν πρόκει-
ται νά μειώσει τήν εκτίμησιν πού σάς
έχω, κι' ούτε "θά μ' εξοργίσει", διότι
γνωρίζω ότι είστε πολιτικά όριμος κι'
ομοιδεάτης μου, αφού ήπιαμε τό ίδιο
ευλογημένο νερό από τόν ζωογόνον
Νείλον ποταμόν. Εξ άλλου μετρώ δέ-
κα, μάλλον περισσότερα, πρὶν "οργι-
σθώ(;)". Εις τό Mail Cen-
tre πού διηύθυνα έλεγα "I
refuse to be panicked" ενώ
οι άλλοι αγωνιούσαν
"were flapping" τριγύρω
μου, "ελ ντούνια κέντα" ή "c' est la
vie" μέ τό συμπάθιο. Καί σάς βεβαιώ
πάντοτε κερδίζω. Οσοτόσον θά σάς α-
παντήσω μέ τό θάρρος τής εκτιμήσεως
μου πρὸς εσάς, έταιρον εκάταιρον

Μέ καθυστερήσειν, σάς ευχαριστώ
ξανά, καί πού μέ χαρακτηρίσατε (μ'
ευλογίσατε) ως "άνθρωπον τής εκκλη-
σίας" (μακάρι έτσι νά ήτον κι' εις τήν
 γνώμη τών πνευματικών μου, μόνον Ο
Κύριος μου γνωρίζει). Μάλλον διά
ρετينيάν μου προσδίδετε τόν χαρα-
κτηρισμόν. Αλλ' όπως κατ' αρχήν τούς
χριστιανούς αποκαλούσαν διά ρετι-
νιάν "ναζαρινούς" (θά γνωρίζετε καί
τό Αραβικό "νοσραννεϊν"), διότι από
τήν Ναζαρέτ ήσαν "οι άνθρωποι τής υ-
ποστάμης", πλήν όμως Ο "Ναζοραί-

ος" Θεάνθρωπος δι' εμάς υψώθη επί
τού τότε "αίμοτικού σταυρού" (κι' ό-
μως, είναι Ο Πανάγαθος Κύριος όλης
τής κτίσις Του) διά νά θριαμβεύει μέ
τόν τώρα Τίμιον Σταυρόν καί μέ τούς
ανθρώπους Του. Έτσι αστοχεί μάλ-
λον κι' η ρετινιά διά τήν ταπεινότη-
ταν μου, παρηγορώτατον!

Από Burwood έως γενικότητες

Όπως κι' εσεις εσχολιάσατε μέ ά-
στοχες λεπτομέρειες, έτσι κι' εγώ σχο-
λιάζω τό σχόλιό σας πού σχεδόν προ-
σεγγίζει (εν ολίγοις) τήν Οδύσειαν, ο
Τρωϊκός πόλεμος λύπει. Εις τήν ανα-
φοράν σας περί τού Burwood μνειάν
εκάνατε καί διά τόν ψευτοϊερέαν καί
τόν πρόεδρον τής "κοινότητας", κατό-
πιν προστρέχετε κι' εις τις άλλοτε Α-
λεξανδρινές διενέξεις τής εκεί Κοι-
νότητος καί Πατριαρχείου, λές κι' η ε-
δώ "κοινότητα" είναι τής ίδιας τάξε-
ως. Η Αλεξανδρινή Κοινότης εδια-
μαρτήρητο αλλ' όχι ριζικώς επαναστα-
τούσε, καί δέν απεμακρύνθει από τήν
οικογένειαν τής εκκλησίας. Ούτε κι'
ανακηρύξε επαναστατικό "αυτοκέφα-
λο (ψευδοκέφαλο) πατριαρχείο" όπως
οι εδώ πολιτικάντηδες εμπέζουν μέ

τήν ψευδοκέφαλην εκκλησίαν των
Ο Ύψιστος μάς ευλογεί εις τήν πε-
ριφέρειαν μας μέ περίπου 40 Κοινότη-
τες, κανονικώς πλήρεις μ' ισαριθμούς
Ιερούς Ναούς, μ' εκκλησιάσματα, μ' ε-
θνικο-πνευματικά μεγαλουργήματα,
μέ κύκλους κι' αδελφότητες, μ' ημερη-
σια κολλέγια, μέ δράσιν νεολαίας, ο-

ανορθοδόξου κοινότητας". Εύγε ό-
μως καί πρὸς τήν πληθώραν (ελέω καί
δόξα Του Παναγάθου μας) λαμπρών
επιστημώνων πιστών καί στυρίγματα
τών πλέον 40 κανονικώς Κοινοτήτων
μας καί τών ιδρυμάτων μας. Εξ άλλου
κι' οι Χίτλερ, Στάλιν, κι' όλοι τους, εί-
χαν, καθώς κι' ανθρωποκτόνους επι-
στήμονας - ποιοί διαχειρί-
ζονταν τό Νταχάο καί ε-
βομβάρδισαν τά Ναγκασά-
κι, Χιροσσίμα, κ.α.π;

Εξ άλλου είν' ύβριστικό
πρὸς τήν Παναγιάν μας, κι'
εμπεγμός τών Θείων, νά διαδίδετε εις
τούς αναγνώστες σας, ότι διά τήν πα-
νήγυρην τής Μεγαλόχαρης, είναι
"πνευματικώς κανονικόν" πού μάζες
μάλλον αφελών ψευδο-λειτουργούνται
μέ ψευτο-μυστήρια, υπό ψευτο-ιερέ-
ων, εις τήν ψευδο-εκκλησίαν τής
Abercrombie Street Redfern

Ασφαλώς, αγαπητέ μου συν-Αιγυ-
πτιώτη, εκ τής θέσεως σας δέν ενστερ-
νίζεσθε αυτά, δικαίωμα σας. Δέν σάς
κακίζωμεν όμως, "ούκ οίδασιν τί
ποιούσιν" καί μένωμεν πάντα "μαλα-
ντιάτ σωχάμπ". Άλφ σούκραν, καί Ρα-
μπένα χαλίκ

Γεώργιος Σ Ελευθεριάδης, OAM,
CETr, JP

Στην πληγωμένη Κύπρο

Χρόνια στενάζει στο ζυγό

Βαριά σου βάλλαν φορεσιά
αγκάθινο στεφάι
σου 'χουν κλεμμένα τα παιδιά
ο πόθος σου - έχει μαράνει.

Χρόνια περάσανε πολλά
κύματα πέφτουν μανιασμένα
έχασες τη λευτεριά
και ζεις δυστυχημένα.

Δεν βλέπω γαλανό ουρανό
ούτε ξάστερο ακρογιάλι
σύννεφο μαύρο και πυκνό
και βούρκο στο κοράλι.

Το δάκρυ σου πέφτει καυτό
μεγάλωσε η πληγή σου
το σπίτι είναι πατρικό
και η αυλή δική σου.

Δύσκολο το πράγμα τραβά
μεγάλα κρύβονται κόλπα
συμφέροντα εξωτερικά
και κλείνουνε την πόρτα.

Είναι καιρός τώρα πια
όλοι να ενωθούμε
στην πάντα τα πολιτικά
κοινή λύση να βρούμε.

Ο τόπος δεν αντέχει πια
ζητά ελευθερία
μεγάλωσαν εγγόνια και παιδιά
δική τους να γράψω ιστορία.
Παλιές να γυρίσουνε στιγμές

καινούρια μεγαλεία
γονατιστά στις εκκλησιές
με Παναγιά Μαρία.

Άλλαξε δρόμο και τακτική
κατάντησε αηδία
μεγάλωσε πια η πληγή
πάλιωσε η ιστορία.

Ενωμένοι με μια φωνή
να πάρουμε τα κλεμμένα
περιττή είναι η ζωή
μάνια να ζεις στο ψέμμα.

Δεν τραβά άλλο πια
γρήγορη λύση να βρούμε
γονατιστή στην εκκλησιά
ένα αντίο να πούμε.

Δικά μας είναι αυτά
η βία τα πατάει
μαύρη τα πλάκωσε σκλαβιά
και ρέστα μας ζητάει.

Ταραζεται όλη η γη
φάντασμα έγινε η αδικία
διψασμένη να καταπιεί
των μουσουλμάνων την μαντεία.

Να ανθήσουν ξανά βασιλικά
καμπάνες να χτυπήσουν
για μια τρανή λευτεριά
με δάκρυα να ποτίσουν.

Μετά τιμής
Ι.Γ. Βασιλείου